

תת"ע 5223/01/17 - מדינת ישראל נגד יורם קינן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5223-01-17 מדינת ישראל נ' יורם קינן
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

יורם קינן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 8.7.16, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "השוטר טען שדיברתי בטלפון. לא דיברתי. הוא התנהג אלי בצורה מאוד אגרסיבית, אמרתי לו שאין לי טלפון, חזרתי משדה התעופה. הוא היה ממש אלים אלי. אני מתנדב מהמשטרה. לא היה לי טלפון אצלי וגם נתתי לו אישור לחפש באוטו".

מטעם המאשימה, העיד רס"ר אפי גולדברג, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו תדפיסים מחברת סלקום, שסומנו נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 8.7.16, בסמוך לשעה 10:40, נהג הנאשם ברכב בכביש 1, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לק"מ 2, נצפה על ידי עד התביעה, שנסע על השול לימינו, בניידת סמויה, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו הימנית ולוחץ על המסך עם אגודלו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני שוטר גם בלב ת"א, לא החזקתי טלפון, אתה יכול לראות שאין שיחות יוצאות, אתה יודע מי זה שלומי מזרחי".

העד נחקר והשיב כי אינו עורך חיפוש לאיתור טלפונים ניידים ואינו בודק אותם, לא זכר את מהירות נסיעתו של הנאשם, אך השיב כי היה עומס תנועה ונסיעה במהירות איטית והכחיש כי איים על הנאשם.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא שוחח בטלפון הנייד, כפי שאפשר לראות ב-1/נ, וכן, טען כי כדי לקרוא, הוא צריך להרכיב משקפיים ולא עשה כן בזמן הנהיגה. עוד טען הנאשם, כי לרכבו שמשות כהות ובמהירות בה נסע, העד לא יכול היה לראות אותו וכי העד נהג כלפיו בבריונות ורצה לקחת ממנו את תעודת המתנדב שלו.

הנאשם נחקר והשיב כי כאשר העד רצה לקחת ממנו את התעודה, הוא יצר קשר טלפוני עם סגן ניצב שלמה מיכאל וזה הורה לעד להחזיר לו את התעודה וכי אינו מכיר את "שלומי מזרחי".

לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם כי הטלפון הנייד היה בתוך תיקו, שכן חזר משדה התעופה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד נסע לימינו של הנאשם, בניידת סמויה והבחין, ללא כל הפרעה, באופן אחיזתו של הנאשם בטלפון הנייד ואופן השימוש בו, כמפורט ב-1/ת.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם שב והדגיש בכל הזדמנות את היותו מתנדב במשטרה ונראה כי ניסה לעשות שימוש בתעודת המתנדב, על מנת למלט עצמו מהדו"ח.

4. הנאשם טען במועד ההקראה כי לא היה אתו טלפון נייד ברכב, אך לשאלת בית המשפט, בדיון ההוכחות, השיב כי הטלפון הנייד היה בתיקו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד המאשימה בלבד